

מ"ת 26304/10/16 - מדינת ישראל נגד י' ב' (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 26304-10-16 מדינת ישראל נ' ב'(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מורן אלקבץ והמתמחה יואל עשור
נגד
המשיב
י' ב' (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מסלם אריאתה

30 נובמבר 2016

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו באישום האשון עבירה של תקיפה סתם של בת זוג ובאישום השני עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, תקיפה סתם ואיומים.

1. על פי החלק הכללי בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים היו המשיב וא' א' נשואים זה לזה. על פי העובדות באישום הראשון, בתאריך 14.10.2016 בסמוך לשעה 12:00 בשד' הרצל בנתיבות ליד הסופר פארם, תקף המשיב שלא כדין את אשתו, גב' א' א', בכך שאחז בחוזקה בפניה ודחף אותה אל תוך רכב.

על פי העובדות באישום השני, בתאריך 16.10.2016 בסמוך לשעה 14:00 ברח' אלפסי בנתיבות, תקף המשיב שלא כדין את אשתו בכך שסטר לה מספר פעמים בפניה, אחז אותה באזור הכתפיים ודחף אותה לעבר רכבו שעמד על המדרכה. מיד לאחר המתואר לעיל, ניסה יניב כחלון (להלן: **המתלונן**) להפריד בין המשיב לאשתו, אז תקף אותו המשיב שלא כדין בכך שנתן לו שני אגרופים בפניו. לאחר מכן איים המשיב על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שהניף לעברו אבן משתלבת ואמר לו "**אני יחכה לך בסיבוב באיזה פינה ואני אדקור אותך**", זאת עשה בכוונה להפחידו או להקניטו.

2. בדיון מיום 23.11.2016 טען ב"כ המשיב כי בנוגע לאישום הראשון אין עד ספציפי, אלא מדובר בשיחה של אותו מודיע עם קצין החקירות ושם הוא מספר כי היה עד לוויכוח בין המשיב לבין אשתו ומסר את שם המשיב, אשר צעק לעבר אשתו, ביקש ממנה לעלות לרכב ומשהיא סירבה תפס בלחייה בשתי ידיו, אם כי לא ברור על מה סומכת המבקשת כשהיא מוסיפה כי המשיב אחז בפניה של אשתו "בחוזקה". ב"כ המשיב לא המשיך לפרט באישום זה לאחר ששמע הערת בית המשפט כי לאישום הראשון לא יהיה משקל של ממש בהערכת עילת המעצר ועבר לאישום השני.

3. אשר לאישום זה אומר כי אכן כטענת ב"כ המשיב החומר הראייתי מתבסס על שיחה של המודיע למוקד ולאחר מכן על תמלול של שיחה בין אותו מודיע לבין השוטר אריק תורג'מן, ממנו ניתן להתרשם ממוזכר מיום 19.10.2016, שם מתאר אותו מודיע אשר מבקש להישאר בעילום שם כי המשיב החזיק בפניה של המתלוננת "**ככה בחוזקה**" והגם שאקבל את טענת ב"כ המשיב לפיה משמיעת השיחה עולה שהמודיע אמר שהוא תיאר את האופן בו החזיק המשיב את המתלוננת **אולי בחוזקה** אינו מעלה ואינו מוריד.

4. אשר לאישום השני טען כי מחומר החקירה עולה שמדובר בתגרה שבה נטל חלק לא מבוטל המתלונן, אשר החזיק בידו סכין ואף הכה את המשיב באגרופים. לטענתו מדובר בגרסה מול גרסה ואין להעדיף את גרסתו של המתלונן על זו של המשיב, טען לאפליה בין המשיב למתלונן ובכל מקרה אין מספיק ראיות בחומר החקירה מהן ניתן לבסס הרשעה כי המשיב תקף את המתלונן ואיים עליו. עוד הוסיף כי בהשוואה בין שתי הודעותיה של אשת המתלונן, חגית כחלון, עולות מספר סתירות בין היתר בנוגע לתיאורה את האופן בו תקף המשיב את המתלוננת ותוך שהשוטר בחקירתו השנייה שם את המילים בפיה, כך שהיא מתקנת את דבריה ואומרת כי "**היו הרבה סתירות**" ובכלל נראה כי בהודעתה הראשונה מסרה גרסה ובהודעתה השנייה מסרה גרסה לאחר שתיאמה דברים עם בעלה.

ב"כ המבקשת טענה בקצרה לתשתית הראייתית כשהיא מפנה להודעות המתלונן ואשתו ודיסק שמע שמתעד את שיחת 100 בה אשת המתלונן מודיעה ומתארת את האירוע.

עיינתי בחומר החקירה ומצאתי קיומן של ראיות לכאורה. בהתייחס לאישום השני נמצא את הודעת המתלונן יניב כחלון אשר מתאר כי ביום 17.10.2016 הוא ואשתו עברו ברח' אלפסי וראה אדם שמרביץ לאשתו "**בפרגולה של ספסלים ברח' אלפסי ראיתי את הבחור נותן לאישה סתירות בפנים סתירות והיא לא יכלה להתנגד לו כל כך ואז ראיתי שהיא ניסתה להתרחק ממנו והוא תפס אותה שוב מאזור הכתפיים-חזה ודחף אותה לכיוון האוטו שלו שעמד על המדרכה ונתן לה שוב סתירות בפנים אני ראיתי בסביבות הארבע סתירות ובפעם החמישית אמרתי לו מה אתה עושה**" המתלונן ממשיך ומתאר כי המשיב בא לכיוון שלו, נוכח ההערה אותה הפנה כלפיו "**ונתן לי איזה שני בוקסים לפנים לאזור אוזן ימין ואשתו לא נתנה לי אפשרות להגיב ולהחזיר לו כי היא תפסה אותי ואני לא ארביץ לאישה**". בהמשך מתאר כי ראה את המשיב כשהוא מרים אבן משתלבת, הסתכל עליו במבט מאיים ועצבני ואז הוא לקח מספר צעדים אחורה וגם המשיב נרתע והחל ללכת ממנו לכיוון הרכב יחד עם אשתו.

גרסתו של המשיב מחוזקת בגרסתה של אשתו אשר נכחה גם היא במקום, וזו מספרת בהודעתה במשטרה שנגבתה עוד קודם להודעת המתלונן, כי בסביבות הצהריים היא ובעלה (המתלונן) הלכו ברחוב אלפסי לבית חמותה והיא ראתה בחור אשר תופס את אשתו מהחולצה והדגימה בפני החוקר אחיזת החולצה מאזור הכתף וגורר אותה, כשזו אומרת לבעלה שהיא לא רוצה לבוא איתו מספר פעמים. בעלה התערב בשלב הזה וביקש מהמשיב שיעזוב את האישה, ואז פנה המשיב לבעלה ואמר לו "**מי אתה שתתערב**", בעלה חזר וביקש ממנו לעזוב את האישה ואז הרים המשיב "**בלטה צבעונית כמו זו שעל המדרכות והתחיל לרוץ לכיוון בעלי ובעלי התחיל לברוח ממנו**". עוד הוסיפה כי האישה אשר הותקפה התחילה לרוץ גם כן לכיוון בעלי ותפסה אותו עם הידיים שלה "**ממש כאילו חיבקה אותו**" וכשבעלה התקרב עם האבן היא פחדה ועזבה אותו. בהמשך המשיב התקרב למתלונן ואמר לה שהוא יחכה לו בסיבוב באיזה פינה וידקור אותו ואז בעלה עלה לבית אמו והמשיב צעק על אשתו והעלה אותה הביתה.

נכון שכטענת ב"כ המשיב יש הבדלים מסוימים בין הדברים אותם מסרה אשתו של המתלונן בהודעתה מיום 17.10.2016 לבין הודעת המתלונן, כמו למשל שזו לא מתארת כי המשיב הכה באגרופים את בעלה, כי המשיב סטר לאשתו, כי המשיב העלה את אשתו הביתה בעוד המתלונן אמר שהם הלכו לרכב. יחד עם זאת, התיאור הכללי של האירוע הוא אותו תיאור אותו מסר המתלונן, ומדובר בהבדלים לא משמעותיים אשר יש להביא בחשבון נמסרו על ידי מי שנחקרה סמוך לאחר האירוע כשהיא נסערת כפי שניתן ללמוד משיחתה למוקד 100, אשר בוצעה בזמן האירוע ויכול מאוד להיות שהמתלוננת לא שמה לבה לחלק מהדברים שהייתה צריכה לתת דעתה לשאלות של אותה מוקדנית שביקשה ממנה פרטים.

בהודעתה מיום 18.10.2016 בשעה 18:46 התבקשה לתאר את השתלשלות הדברים, שם היא נשאלת האם היא ראתה אם המשיב עשה דבר מה נוסף לאשתו ואז היא אומרת **"אני ראיתי שהוא תפס אותה מהחולצה גרר אותה ונתן לה סטירה"**. בהמשך הסבירה את העובדה כי לא ציינה שהמשיב נתן לאשתו סטירה בכך **"אני לא זוכרת מה אמרתי כולי רעדתי ועד היום אני רועדת לא עצמתי עין בלילה ואני לא מתפקדת"**, משנשאלה למה השיבה **"כי אני פוחדת שאותו בחור יגיע אליי הביתה ויפגע בי"** (עמ' 1). בהמשך לשאלות החוקר אמרה כי היא לא ספרה כמה סטירות נתן המשיב לאשתו, וציינה **"אתה צריך להבין שבעלי התערב ונכנס לאירוע אני כבר לא ראיתי כלום מהפחד שהיה לי בגוף"**. בהמשך ומטבע הדברים, בהודעתה הנ"ל מסרה אשת המתלונן פרטים רבים נוספים מהאירוע שלא באו בהודעה הראשונה, כך למשל שילדיהם של המשיב ואשתו היו נוכחים במקום, כי אשתו של המשיב לא בכתה בעת שזה הכה אותה אלא רק צעקה **"תעזוב אותי, מה אתה רוצה ממני"** מספר פעמים. עוד עולה מהודעתה השנייה כי המשיב יחד עם משפחתו מתגורר באותה שכונה בה מתגורר המתלונן ומשפחתו, אין ביניהם כל קשר או היכרות אישית, אולם הייתה עדה לחלק מאירוע אחר שבין המשיב לאשתו שהתרחש ביום כיפור ועל כך שצעקות נשמעות מביתם.

בהינתן האמור, איני סבורה שיש מקום לערוך השוואות מדוקדקות ולעמוד על מהימנותה של אשת המתלונן או המתלונן בשלב הזה של ההליך, שכן אין מדובר בסתירות מהותיות היורדות לשורשם של דברים, אלא בהבדלים לא מהותיים שעיקרם בהודעה הראשונה של אשת המתלונן, אשר סביר מאוד להניח וכאמור נובעים מכך שזו הייתה במצוקה גדולה כדבריה בעת התרחשות האירוע, עת התקשרה לראשונה ועת מסרה הודעתה בתחנת המשטרה סמוך לאחר האירוע.

5. אשר לעילת המעצר, לא יכול להיות חולק בדבר קיומה, מדובר באלימות כלפי בת זוג ואלימות כלפי מי שבא לסייע בידי אותה בת זוג מוכה. עילת המעצר מתעצמת משנלמד כי מדובר במי שלא רק מכה לכאורה את בת זוגו, אלא מעז לעשות זאת בפרהסיה, ברחוב, ולא פעם אחת ומגדיל ומעז להכות ולאיים, ברחוב על מי שמתערב לטובת אשתו. חומר החקירה מלמד שמדובר במי שאין לו מורא מהדין ומבחינתו "כל דאלים גבר".

עילת המעצר במקרה זה מתעצמת באופן מיוחד בהינתן עברו הפלילי המכביד מאוד של המשיב, לרבות בעבירות אלימות כלפי בת זוג, כך למשל הרשעתו האחרונה משנת 2013 בשלוש עבירות איזמים, תקיפה סתם של בת זוג והפרת הוראה חוקית בגינה נגזרו עליו **23 חודשי מאסר בפועל**, ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 12 חודשים שלא יעבור עבירת אלימות, מה שלא הרתיעו לחזור ולבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג וכלפי אחרים. אם לא די באמור, נגד המשיב הרשעה נוספת משנת 2011 בעבירות של איזמים, הפרת הוראה חוקית, שימוש פחזני באש, הפרעה לשוטר במילוי

תפקידו, חבלה כשהעברייין מזוין, איומים, בגינה נגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים, אלה כאמור בנוסף להרשעות אחרות של המשיב גם הן בעבירות אלימות שבגינן נגזרו עליו תקופות מאסר שונות.

בהינתן השילוב של מעשי המשיב עם עברו הפלילי באותן עבירות המצביעות על מסוכנות גבוהה, אף גבוהה באופן מיוחד, ובהינתן כי לחובתו הרשעות בעבירות של הפרת הוראה חוקית, איני סבורה כי יש מקום בכלל לבחון היתכנות של חלופת מעצר ולפיכך אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום כ"ט חשוון
תשע"ז, 30/11/2016 במעמד
הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**